

Sygn. akt **III AUa 502/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Małgorzata Aleksandrowicz

Sędziowie: SSA Katarzyna Wołoszczak

SSA Wiesława Stachowiak /spr./

Protokolant: st. insp. sąd. Dorota Cieślik

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2018 r. w Poznaniu

sprawy **J. T.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o emeryturę

na skutek apelacji J. T.

od wyroku Sądu Okręgowego w Koninie

z dnia 10 marca 2017 r. sygn. akt III U 61/17

1. Zmienia zaskarżony wyrok w całości oraz poprzedzającą go decyzję i przyznaje odwołującemu J. T. prawo do emerytury od dnia 10 grudnia 2016r.;
2. Zasądza od pozwanego na rzecz odwołującego kwotę 270 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSA Wiesława Stachowiak	SSA Małgorzata Aleksandrowicz	SSA Katarzyna Wołoszczak
-------------------------	-------------------------------	--------------------------

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. decyzją z dnia 8 grudnia 2016r. znak: (...) odmówił J. T. przyznania prawa do wcześniejszej emerytury z uwagi na brak osiągnięcia do dnia 1 stycznia 1999 r. 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego.

Od powyższej decyzji odwołanie wywiódł J. T., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie odwołującemu prawa do emerytury oraz przyznanie na rzecz odwołującego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Koninie wyrokiem z dnia 10 marca 2016r., sygn. akt III U 61/17 oddalił odwołanie (pkt I) i zasądził od odwołującego na rzecz pozwanego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt II).

Powyższy wyrok został wydany w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

J. T., ur. (...) w dniu 14.11.2016 r. złożył wniosek o emeryturę oświadczając, że wnosi o przekazanie za pośrednictwem Zakładu na dochody Skarbu Państwa, środki zgromadzone na koncie otwartego funduszu emerytalnego. Do wniosku odwołujący dołączył oświadczenie o wykonywaniu pracy w gospodarstwie rolnym stanowiącym własność rodziców J. i T. T. (1) oraz babci H. T. – w okresie od 11.12.1972r. do 31.08.1974r.

Decyzją z dnia 08.12.2016r. organ rentowy odmówił przyznania wnioskodawcy emerytury ponieważ na dzień 1.01.1999r. nie osiągnął wymiaru okresów składkowych i nieskładkowych w łącznej wysokości co najmniej 25 lat. Organ rentowy podał, że z zaświadczenia Urzędu Miejskiego w K. wynika, że rodzice odwołującego posiadali grunty rolne o powierzchni 0,45 ha we wsi N., a babka odwołującego posiadała grunty rolne o powierzchni 0,31 ha. Natomiast pod pojęciem gospodarstwa rolnego – zgodnie z treścią art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14.12.1982r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin - należy rozumieć będące we władaniu tej samej osoby nieruchomości rolne, jeżeli stanowią lub mogą stanowić zorganizowaną całość gospodarczą obejmującą grunty rolne i leśne wraz z budynkami, urządzeniami i inwentarzem oraz prawa i obowiązki związane z prowadzeniem gospodarstwa – o powierzchni co najmniej 0,5 ha.

Rodzice odwołującego J. i T. małżonkowie T. byli w okresie od 1966 do 1981r. posiadaczami gruntów rolnych o powierzchni 0,45 ha, położonych w miejscowości N., gromada K. (później G.). Z kolei babka odwołującego H. T. była w tym czasie posiadaczką gruntów rolnych o powierzchni 0,31 ha, położonych we wsi C., gromada K. (później G.).

Po ukończeniu (...) roku życia odwołujący nie kontynuował nauki. W okresie od 11.12.1972r. do 31.08.1974r. odwołujący mieszkał razem ze swoimi rodzicami. Rodzice posiadali dom wraz z zabudowaniami gospodarczymi w których hodowali świnie, drób i krowę. Z kolei na ziemi rolnej hodowali ziemniaki i zboże.

Odwołujący pomagał rodzicom w pracy w zarówno w polu, ale też pomagał przy hodowli zwierząt. Co więcej odwołujący razem z rodzicami pomagał też uprawiać grunty należące do jego babki, które znajdowały się w odległości od gruntów będących w posiadaniu rodziców o około 300 m. Na gruntach tych także uprawiano żyto i ziemniaki. Prace te w okresie uczęszczania do szkoły nie odbywały się jednakże w wymiarze wynoszącym co najmniej 4 godziny dziennie. Odwołujący pomagał przy pracach polowych i przy hodowli zwierząt.

W oparciu o wyżej ustalony stan faktyczny Sąd Okręgowy wskazał, że w przedmiotowej sprawie przedmiotem sporu było rozważanie, czy odwołującemu J. T. przysługuje prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, a w szczególności ustalenie, czy do dnia 1.01.1999r. legitymuje się on wymaganym okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym 25 lat.

Sąd Okręgowy powoływał następnie przepisy 184 ust. 1, art. 27 i art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43). Zdaniem Sądu Okręgowego w świetle powyższych przepisów bezspornym było, iż odwołujący ukończył (...) lat, jako członek OFE złożył oświadczenie o przekazaniu środków zgromadzonych na rachunku w OFE na dochody budżetu państwa oraz legitymuje się ponad 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach lub charakterze.

Spornym była natomiast okoliczność, czy odwołujący posiada na dzień 1.01.1999 r. wymagany 25-letni okres składkowy lub nieskładkowy. Organ rentowy uznał bowiem, że odwołujący legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 23 lat, 10 miesięcy i 9 dni.

Odwołujący domagał się zaliczenia okresu pracy w gospodarstwach rolnych rodziców o powierzchni 0,45 ha i babki o powierzchni 0,32 ha. - od 11.12.1972 r. (tj. po ukończeniu (...) roku życia) do 31.08.1974 r. Możliwość zaliczenia powyższego okresu wynika z treści art. 10 ustawy emerytalnej. W niniejszej sprawie chodziło o sytuację wymienioną w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy tj. ocenę tego czy odwołująca legitymuje się okresami pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu (...) roku życia, przypadającym przed 1.01.1983 r. W tym okresie rodzice odwołującego byli w posiadaniu

gruntów rolnych o powierzchni 0,45 ha. Z kolei babka odwołującego była w posiadaniu gruntów rolnych o powierzchni 0,31 ha.

Sąd Okręgowy wskazał, że aby stwierdzić, czy rodzice bądź babka odwołującego posiadali gospodarstwo rolne, należy wziąć pod uwagę przepisy obowiązujące w spornym okresie. Zgodnie z art. 160 § 3 kc w brzmieniu pierwotnym, które obowiązywało od dnia 01.01.1965r. do dnia 06.04.1982r. - Rozporządzenie Rady Ministrów miało określić, jakie nieruchomości uważało się za nieruchomości rolne. Było to Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28.11.1964r. w sprawie przenoszenia własności nieruchomości rolnych, znoszenia współwłasności takich nieruchomości oraz dziedziczenia gospodarstw rolnych (Dz.U. z 1964r., Nr 45, poz.304 ze zm.). Zgodnie z § 1 tegoż rozporządzenia – nieruchomość uważało się za rolną, jeżeli jest lub może być użytkowana na cele produkcji rolnej, nie wyłączając produkcji ogrodniczej, sadowniczej i rybnej, chyba że stosownie do przepisów o terenach budowlanych na obszarach wsi albo stosownie do przepisów o planach zagospodarowania przestrzennego przeznaczona została na inne cele, nie związane bezpośrednio z produkcją rolną. Nie uważało się jednak za nieruchomości rolne terenów położonych w obrębie zwartej zabudowy miasta oraz nieruchomości, które należą do tej samej osoby (osób) i których łączny obszar nie przekracza 0,2 ha. Przy czym § 2 ust.1 w/w rozporządzenia - za gospodarstwo rolne uważało się wszystkie należące do tej samej osoby (osób) nieruchomości rolne, jeżeli stanowiły lub mogły stanowić zorganizowaną całość gospodarczą wraz z budynkami, urządzeniami, inwentarzem żywym i martwym, zapasami oraz prawami i obowiązkami związanymi z prowadzeniem gospodarstwa.

Normy obszarowe nieruchomości, która mogła być uznana za rolną, a tym samym za gospodarstwo rolne, uległy zmianie dopiero od dnia 31.12.1971r. Wówczas z treści § 1 ust.3 powołanego rozporządzenia wynikało, że nie uważało się za nieruchomość rolną nieruchomości należących do tej samej osoby lub osób, jeżeli ich łączny obszar nie przekracza 0,5 ha. Przy czym definicja gospodarstwa rolnego nie uległa zmianie.

Kolejny raz definicja gospodarstwa rolnego uległa zmianie od dnia 01.01.1983r., kiedy weszła w życie ustawa z dnia 14.12.1982r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (tekst jedn. Dz.U. z 1989r., Nr 24, poz.133 ze zm.). Ustawa ta w art. 2 pkt 4 definiowała gospodarstwo rolne jako będące własnością lub znajdujące się w posiadaniu tej samej osoby nieruchomości rolne, jeżeli stanowią lub mogą stanowić zorganizowaną całość gospodarczą, obejmującą grunty rolne i leśne wraz z budynkami, urządzeniami i inwentarzem oraz prawami i obowiązkami związanymi z prowadzeniem gospodarstwa, gdy powierzchnia użytków rolnych tego gospodarstwa przekracza 1 ha.

W oparciu o powyższe Sąd Okręgowy stwierdził, że w spornym okresie tj. od dnia 11.12.1972r. do dnia 31.08.1974r. zarówno nieruchomość rolna będąca w posiadaniu rodziców o pow.0,45 ha, jak i nieruchomość rolna będąca w posiadaniu babki odwołującego o powierzchni 0,31 ha nie stanowiły gospodarstw rolnych z uwagi na zbyt mały areal powierzchni tych gospodarstw.

Tym samym Sąd Okręgowy stwierdził, że odwołujący w spornym okresie nie udowodnił pracy w gospodarstwie rolnym, gdyż zarówno nieruchomość babki, jak i rodziców nie stanowiły gospodarstwa rolnego.

Sąd Okręgowy uznał również, że materiał dowody nie wykazał wymaganego wymiaru tej pracy, gdyż żaden świadek nie przyznał, że widywał odwołującego pracującego codziennie w wymiarze co najmniej 4 godziny dziennie.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, gdyż w spornym okresie odwołujący nie pracował w gospodarstwie rolnym.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015. 1804 ze zm.).

Apelację od powołanego rozstrzygnięcia, w całości, wniósł odwołujący, zarzucając naruszenie przepisów prawa i nieuwzględnienie przez Sąd Okręgowy pracy w gospodarstwie rolnym, które miało powierzchnię większą niż 0,5 ha,

skoro łączna powierzchnia gospodarstwa ojca i babki wnioskodawcy, na których pracował, miało więcej niż 0,5 ha. W konsekwencji przedmiotowy okres pracy w gospodarstwie należało zaliczyć wnioskodawcy do stażu pracy.

Wskazując na powyższe odwołujący wniósł o zmianę wyroku i przyznanie prawa do emerytury.

W piśmie procesowy z dnia 12 kwietnia 2017r. pełnomocnik procesowy odwołującego uzupełnił apelację wnioskodawcy, dodatkowo zarzucając naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, a także naruszenie przepisów prawa materialnego art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 1982r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin, a także art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę wyroku i przyznanie prawa do emerytury od dnia 10 grudnia 2016r. a także zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja odwołującego jest zasadna.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy odwołującemu przysługuje prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w warunkach szczególnych, przy czym jedyną sporną przesłanką prawa do emerytury była ocena, czy odwołujący do dnia 1.01.1999r. legitymuje się on wymaganym okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym 25 lat.

Sąd Okręgowy w oparciu o przepisy 184 ust. 1, art. 27 i art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43) prawidłowo ustalił, że odwołujący spełnił pozostałe przesłanki prawa do emerytury w obniżonym wieku, tj. ukończył (...) lat, jako członek OFE złożył oświadczenie o przekazaniu środków zgromadzonych na rachunku w OFE na dochody budżetu państwa oraz legitymuje się ponad 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach.

Zarzuty apelującego zmierzały do wykazania, że odwołujący spełnił ostatnią brakującą przesłankę, tj. przesłankę 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych (organ rentowy uwzględnił 23 lata, 10 miesięcy i 9 dni), domagając się zaliczenia okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców o powierzchni 0,45 ha i babki o powierzchni 0,32 ha. - od 11.12.1972 r. do 31.08.1974 r.

Sąd Apelacyjny podzielił zarzut odwołującego dotyczący naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez nieuwzględnienie do stażu pracy okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców i babki odwołującego.

Sąd Apelacyjny uznał za zasadne zarzuty odwołującego, przyjmując, że odwołujący wykazał co najmniej 25-letni staż pracy na dzień 1.01.1999r., bowiem zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS do ogólnego stażu pracy odwołującego należało zaliczyć okres pracy w gospodarstwie rolnym jego rodziców i babki po ukończeniu przez niego (...) roku życia, tj. pracę w okresie od 11.12.1972r. do 31.08.1974 r. w wymiarze brakującym do nabycia prawa do świadczenia emerytalnego.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 3 cyt. ustawy - przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu (...) roku życia (traktując je jak okresy składkowe), jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu. Ukształtowane

orzecznictwo Sądu Najwyższego jest jednolite w zakresie zaliczania okresów pracy na gospodarstwie rolnym do nabycia prawa do emerytury - jednoznacznie przyjmuje ono konieczność świadczenia pracy na gospodarstwie rolnym w zakresie odpowiadającym, co najmniej połowie pełnego wymiaru czasu pracy.

Z przywołanego powyżej przepisu art. 10 ust. 1 pkt 3 cyt. ustawy wynika, że chodzi w nim nie o jakąkolwiek pracę, ale pracę świadczoną w gospodarstwie rolnym.

Jednocześnie – wbrew wykładni dokonanej przez Sąd Okręgowy – wskazany przepis nie stawia wymogu minimalnego areалу gospodarstwa rolnego, uzależniając jego wielkość od możliwości zaliczenia pracy w takim gospodarstwie do stażu pracy. Na gruncie tego przepisu – zgodnie z wykładnią funkcjonalną – gospodarstwem rolnym jest zatem każde gospodarstwo służące do prowadzenia działalności rolniczej, niezależnie od tego, jaki obszar użytków rolnych wchodzi w jego skład (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2012r. I BU 12/12).

Przepis art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – umożliwia uwzględnienie przy ustalaniu prawa do emerytury – okresów pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia. W myśl art. 6 pkt 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników - przez gospodarstwo rolne rozumie się każde gospodarstwo służące prowadzeniu działalności rolniczej, a za tę ostatnią - stosownie do pkt 3 powołanego artykułu - uważa się działalność w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej i rybnej. Z kolei przepisy art. 7 ust. 1 oraz art. 16 ust. 1 i 3 tej ustawy stanowią, że ubezpieczeniu wypadkowemu, chorobowemu, macierzyńskiemu i emerytalno-rentowemu podlega z mocy ustawy rolnik, którego gospodarstwo rolne obejmuje obszar użytków rolnych powyżej 1 ha przeliczeniowego lub dział specjalny i domownik takiego rolnika, jeżeli nie podlegają oni innemu ubezpieczeniu społecznemu lub nie mają ustalonego prawa do emerytury lub renty albo nie mają ustalonego prawa do świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Rację ma zatem skarżący wywodząc, że określenie w art. 7 ust. 1 i art. 16 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników "normy obszarowej" 1 ha przeliczeniowego uczynione zostało wyłącznie dla potrzeb oznaczenia kręgu podmiotów podlegających obowiązkowemu ubezpieczeniu rolniczemu. Potwierdzenie tego znajduje się w art. 7 ust. 2 i art. 16 ust. 2 pkt 1 tej ustawy, zgodnie z którymi ubezpieczeniu rolniczemu podlega na wniosek inny (niż osoba, której gospodarstwo rolne obejmuje obszar użytków rolnych powyżej 1 ha przeliczeniowego lub dział specjalny) rolnik lub domownik, jeżeli działalność rolnicza stanowi stałe źródło jego utrzymania. Istotniejsze jest jednak to, że art. 10 ustawy o emeryturach i rentach nie jest adresowany do osób objętych ubezpieczeniem społecznym z tytułu pracy w gospodarstwie rolnym, ale reguluje kwestie stażu emerytalnego wymaganego od innych ubezpieczonych niż rolnicy, w którym okres pracy w gospodarstwie rolnym jest zaliczany wprost i traktowany jak okres składkowy niezależnie od uregulowań zawartych w ustawie o ubezpieczeniu społecznym rolników (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2000 r., II UKN 155/00).

Sąd Apelacyjny wskazuje też na prawną definicję gospodarstwa rolnego - w myśl art. 6 pkt 4 ustawy jest to każde gospodarstwo służące prowadzeniu działalności rolniczej. Wykorzystanie przez ustawodawcę pojęcia „służące prowadzeniu” wyznacza potencjał i cel rolniczy określonego gospodarstwa, natomiast wyklucza taką interpretację, która zawęży pojęcie gospodarstwa rolnego do określonego areálu.

Uwzględniając powyższe rozważania – Sąd Apelacyjny – w składzie rozpoznającym niniejszą apelację – stanął na stanowisku, że art. 10 ust. 1 pkt 3 cyt. ustawy nie stawia wymogu minimalnego areálu gospodarstwa rolnego, uzależniającego jego wielkość od możliwości zaliczenia pracy w takim gospodarstwie do stażu pracy. Istotne jest bowiem to, czy gospodarstwo rolne faktycznie służyło prowadzeniu działalności rolniczej, a ten warunek w niniejszej sprawie został spełniony. W gospodarstwach rodziców i babki odwołującego prowadzono bowiem produkcję roślinną (zboże, ziemniaki), a także hodowano inwentarz żywy (świnie, drób, bydło), co niewątpliwie wchodzi w skład produkcji rolnej.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie wyrażany jest pogląd, że przesłanką zaliczenia okresu pracy w gospodarstwie rolnym, o którym stanowi art. 10 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy jest wymiar czasu pracy przekraczający 4 godziny dziennie. Sąd Apelacyjny uznał, że praca w gospodarstwie rolnym rodziców i babki wnioskodawcy

wymagająca pracy przy uprawach, a także codziennego zaopiekowania się zwierzętami hodowlanymi z pewnością cechowała się walorem stałości i poświęcenia jej co najmniej czterech godzin dziennie. Odwołujący mieszkał w przedmiotowym okresie wraz z rodzicami, wykonując stałą pracę w ich gospodarstwie, a także pracował w gospodarstwie rolnym babki, która z uwagi na wiek i stan zdrowia nie była w stanie samodzielnie wykonywać tych czynności. Z kolei ojciec wnioskodawcy w 1972r. uległ wypadkowi, na skutek którego doznał uszkodzenia ciała (złamania), a zatem i wówczas wnioskodawca - jako jedyny zdrowy mężczyzna w gospodarstwie - miał obowiązek pracy w gospodarstwie rodziców w większym rozmiarze. Ponadto odwołujący nie kontynuował nauki od razu po ukończeniu (...) roku życia, a do szkoły dla pracujących poszedł dopiero we wrześniu 1974r. Tym samym w spornym okresie miał możliwość pracy w gospodarstwie co najmniej 4 godziny dziennie. Ustalenia takie zgodne są z zeznaniami wnioskodawcy jak i zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków J. K. i Z. G. widujących odwołującego przy pracy, przy czym – odnośnie zeznań świadków – dokonując ich oceny należało mieć na uwadze wiek świadków i znaczny upływ czasu od okoliczności, na które zeznawali, a także fakt, że – mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego - niemożliwym było, aby widywali odwołującego każdego dnia przy pracy w obu gospodarstwach. Powyższe nie pozbawia jednak ich zeznań wiarygodności i podstawy do poczynienia ustaleń w niniejszej sprawie.

Wobec tego Sąd Apelacyjny stwierdził, że odwołujący - przy uwzględnieniu spornego okresu pracy po ukończeniu (...) roku życia w gospodarstwie rolnym - legitymuje się co najmniej 25 latami okresów składkowych i nieskładkowych.

Reasumując - wobec udowodnienia przez odwołującego przesłanki 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, a także pozostałych niekwestionowanych przesłanek, należało zmienić zaskarżony wyrok w całości oraz poprzedzającą go decyzję i przyznać odwołującemu J. T. prawo do emerytury od dnia 10 grudnia 2016r.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Apelacyjny orzekł zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i art. 108 § 1 oraz § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015r., poz. 1804).

SSA Wiesława Stachowiak	SSA Małgorzata Aleksandrowicz	SSA Katarzyna Wołoszczak
-------------------------	-------------------------------	--------------------------